

POBLE

Vell poble, vell poble,
alè de la meua vida,
Roca milenària,
espurna de la meua existència.
Visc per que tu ets,
i sóc perquè tu ets.
vell poble meu
que gran que ets per mi.
Poble d'història antiga,
de masies i camins,
d'homes treballadors,
de gent tota fel·liç.
Poble rei entre tots,
poble del Vallès,
poble, poble meu,
que gran que ets per mi.
Al teu sostre, un vigilant
que cada matí,
al llevar-nos, ens mira,
com somrient ens diu:
Bon dia, gent de La Roca.
Poble gran, poble gran,
les teves pedres,
estan plenes d'història.
Poble meu,
la teua gent: la més bona,
poble meu,
com t'estimo.
Vell poble, vell poble, alè de la
meua vida, Roca
milenària,
espurna de la meua existència
Com t'estimo ...

Miquel Angel León

AMB DELIT

Si una llàgrima veig
el meu cor d'encongeig.
Si fills tens
i sola et sens;
si sincerar-te vols
i no ho vols fer amb qualsevol,
a ella li dic
que m'esperis amb delit.
Si una amargura tens
i no saps com distreure't gens;
si et falta estimació
i necessites més d'un petó;
si d'enyorança d'amor
n'estàs ...
a ella li dic
que m'esperis amb delit.
I per fi,
si vols ser estimada
i mai ser enganyada
jo et dic
que m'esperis amb delit.

Jaume Illa

LA TORTORA

Cal al migdia
la mare una tórtora recollia;
força per volar
es veu que no en tenia
quan la mare la recollia,
adonant-se tot seguit
que venia ferida un xic,
curant-la tot seguit.

Van passar molt dies;
la tórtora de menjar
i mims en tenia.

Fins que un bon dia
va deixar-oo al cel volar
i la sorpresa va estar
quan la tórtora ...
a casa va tornar,
deixant-se agafar.

Un dia i un altra dia
el volar es repetia,
però la tórtora
a casa sempre acudia.

El pare i els meus fills
fins i tot hi jugaven
i gaudien quan la tórtora volava
i a la tornada la tórtora
al cim de la gorra del pare
es posava.

Al cal d'alguns anys
la mre al cel
se'ns en va anar,
però la tórtora
amb el pare encara està.

Jaume Illa

LA LLUM DE LA FOSCOR

Darrera d'aquests ulls clucs
i aquesta mirada tendra
s'amaga la vida
d'una heroïna bella.

D'una heroïna estimada
plena de goig i vida
amant de la terra nostra
i d'un món sense ironia.

Com la flor d'un gran jardí
et tenim com una joia
perquè sempre amb el teu cor
ens has fet un camí de roses.

Roses blanques, violades,
roses de tots els colors,
però roses que no punxen,
roses amb tot l'amor.

Amb l'amor d'una gran dona
que ha viscut amb plenitud
la guerra, la por i les bombes,
el sol, la terra i l'amor.

L'amor fruit d'innocència;
L'amor fruit del teu amor.
En conjunt, un bon exemple
de pau, sinceritat i bon joc.

M. del Carme Farré i Molet

AQUELL MARÇ TANT LLUNYA

Ai, el març aquell,
quin record l'hi dà
al meu cor cadell
de noia pueril,
que tot just deixà
la nena infantil.

Ai març, tan llunyà,
fadrina em sentí
i meu cor vibrà,
quan aquell noi fadrí
l'anell em posà
i promesa em sentí.

D'aquell dia ençà,
ja més no em sentí
nena, que jugà
i rondalles oí.

Ai març, tan llunyà,
poemas sentí
dins meu florit cor
quan brotà l'amor.

Maria Busquets